సంసారం సరాగం

— శివల జగన్నాధరావు

ఆరోజు నవనీతమ్మ తెల్లారగట్ల నాలుగ్గంటలకే నిద్ర లేచిపోయి, ఆఫీసుకెళ్ళినంత అర్జెంటుగా తేమిలిపోయింది! తలారా స్నానం చేసి.

"అమ్మా" అంటూ నీరజ మీదికి వస్తే! "ముట్టుకోకు ముట్టుకోకు! నేను మడిలో వున్నానే! నీ ఇల్లు బంగారంగానూ! పోయి మీ నాన్నని పీక్కు తినవే!" అనరిచింది.

అరవింద్ దుప్పట్లోంచి "జావ్!" అనరిచాడు. "డాడీ 'జావ్' అన్నాడే! గెటవుట్ అండం రాదా?" అంది నీరజ కాన్వెంటులో నీరజ నాలుగో క్లాసు చదువుతోంది. "వెధవ మాటలూ నువ్వు! పోయి నీ పళ్ళు నువ్వు తోముకో! నీ నీళ్ళు నువ్వుపోస్కో" అని విసుక్కుంది నవనీతమ్మ.

"దాని పనులన్నీ అదే చేస్కుంటే, ఇంక నువ్వెందుకూ, దానికీ?" అని మూలిగాడు, అరవింద్, దుప్పట్లోంచి.

"వెధవ్వేషాలెయ్యక తిన్నగా లేవండి! ఎన్ని గంటలలా పడుకుని ఛస్తారు? లేచీ నాక్కాస్త సాయం చెయ్యండి! మరేం అరిగిపోరు! ఇవాళనేను మడి! అన్నం ముట్టుకోను! వంట చెయ్యనివాళ! మీరిద్దరూ ఏం వొందుకు తింటారో తినండి!

"అయితే ఇవాళ నీవంట, తిండీ లేవా నిజంగా?" అన్నాడు అరవింద్ ఒగ్గునలేచిపోయి! "అయితే నాకు మరీ మంచిది! హాయిగా హోటల్‌కి పోతాను! చికెన్ క్ర్రీ, జింజెర్ చికెన్, మటన్ ఫ్రై, ఫిష్ కట్లెట్టూ అవన్నీ లాగించేస్తాను! థేంక్యూ మేడమ్!! అన్నాడు అరవింద్ దేన్సుచేస్తూ- బ్రేక్‌డేన్స్.

"ఏవిటీ" అంటు నవనీతమ్మ ఇంతకో కన్నూ, అంతకో గుడ్డూ చేసింది. "నాగ్రహచారం కొద్దీ దొరికేవయ్యా! నేను వుపవాసాలూ, మడులూ, పూజల్తో పవిత్రంగా ఛస్తోంటే! నువ్వేమో అవతల నానా గడ్డీ కరుస్తావా?"

"ఆహా! తింటావా?

తినీ తీర్తావా?"

అని అరవింద్, ఈలేస్తూ, అద్దం దగ్గరకెళ్ళీ, వొంకీల జుత్తు దువ్వి, పెరట్లోకి బ్రేకు చేస్తూ వెళ్ళాడు. వెనకాలే ఎంతో అసహనంగా వెళ్ళింది నవనీతమ్మ "ఈముండ మొగుడితో నాకు చావొచ్చి పడింది" అనుకుంటూ.

అరవింద్ బ్రష్‌చేస్తూ, పక్కవాళ్ళ డాబా మీదికి చూపులు విసుర్తున్నాడు. డాబా మీద నసందయిన పాలకోవాలంటి పద్దెనిమిదేళ్ళు, ఎక్సర్‌సైజులు చేస్తున్నాయ్.

"ఏమిటా వెధవ చూపులు, నేనాడదాన్ని కానా? నన్ను చూడక, దాన్ని చూస్తావేం?"

"నువ్వు మడి! పోయి వత్తులు చేస్కో, పూజ చేస్కో! జావ్! జావ్!" అన్నాడు అరవింద్.

"నువ్ నామొగుడివి! నువ్ నూరేళ్ళూ బతకాలనీ నేను పూజలు చేస్తున్నాను! అంతే కానీ, నువ్ పాడు తిళ్ళు తిండానికీ, పాడు బుద్ధుల్తో పాడు పన్లు చేయడానికీ నీకు నూరేళ్ళూ కోరడం లేదు నేను!"

డాబా మీద పాలకోవా పకపక నవ్వుతోంది.

"డాడీ! నేను స్కూల్‌కి పోవాలి! తొరగా టిఫిను, పాలూ రెడీ చెయ్" అంది నీరజ.

నేను తొరగా ఆఫీస్‌కి పోవాలి! అంచేత వంటా పెంటానై జావ్తా!" అన్నాడు అరవింద్ కోపంగా.

"కాఫీ అక్కర్లేదా?" అడిగిందినవనీతమ్మ వురిమిచూస్తూ,

"ఈ విశాల విశ్వంలో కాఫీకే కరువా?" హిమాలయాల మీదికెళ్ళీ చూడు! కాఫీ హోటలుంటుంది! చంద్రమండలం మీది దిగు! కాఫీ వాసన వస్తుంది"!

అందం అలలు అలలుగా నవ్వుతోంది డాబామీద.

చేతిలో పూదొత్తుల కడ్డీతో మొగుడి వీప్మీదొటె బజాయించి, డాబాని మింగేసేలా చూసి, నవనీతమ్మ మళ్ళీ స్నానానికి కెళ్ళింది.

"అయిపోయిందా?" అడిగాడు అరవింద్ నవ్వుతూ.

"ఏంటి అయిపోడం?" అడిగింది పాలకోవా తనూ నవ్వుతూ

"ఎక్సర్‌సైజులు?"

"ఇంకా సైకిలుందిగా?"

"ఓ కే!"

అరవింద్ నెలరోజుల్నించీ చూస్తున్నాడు.

వాళ్ళు ముగ్గురు! భార్య, భర్త, ఒకే ఒకమ్మాయ్! ఏవూర్నించో వచ్చి, ఈవూర్లో పక్కింటిలో అద్దెకిదిగారు! అరవింద్ లాగిన సమాచారం ప్రకారం ఆయన సెంట్రల్ గవర్నమెంట్ ఆఫీసరు! ఆవిడ చదువుకున్న గృహిణి! వారి ఏకైక తనయు "వరం" ఇక్కడ కాలేజిలో సీటుకోసం ట్రయ్‌చేస్తూ! ఖాళీ వేళల్ని ఎక్సర్‌సైజులికో, ఇంగ్లీషు పిక్చర్స్‌కో వినియోగిస్తోంది! సైకిలు కూడా ఆమె ఎక్సర్‌సైజులో ఒక భాగం!!

అరవింద్ వరం సొగసుల్నీ! సోయగాల్నీ చూసి, తనకి పెళ్ళాం, కూతురు వున్నారనే విషయాన్ని ప్రతీ నిముషమూ మరచి పోతున్నాడు.

"ఇవాళ వరం సైకిలుమీదే కూచోవి! వరంతో మాట్లాడాలి" అనుకున్నాడతను ఆ భావనే ఎంతో హాయి ఇచ్చి, ఆ హాయిలో "ఏమో ఏమో ఇమీ, నాకేమో ఏమొ అయినదీ! ఈ వేళలో నా గుండెలో, ఏదో గుబులవ్ తున్నదీ! హాయ్!" అని గట్టిగా పాడేడు.

నవనీతమ్మ మంత్రాలు ఆపాటతో ఆగిపోయేయి.

హమ్మ మొగుడా! అనుకుంది.

అవ్వుదాకా వెళ్ళేవా? నా సంసారాన్ని ముంచి?

పెద్ద గొంతుపెట్టే ఆవిడ బాధని తొక్కేస్తూ మంత్రాలుచదూతోంటే-

"నగల రాణివి నీవే? సొగసుగాడను నేనే! ఈడుకుదిరెనూ జోడు కుదిరెనూ మేడ దిగిరావే" అని ఎత్తుకున్నాడు మొగుడవతల!!

"మమ్మీ! స్కూల్‌కి పోతానే? పాలే! టిఫినే!" అరుస్తోంది నీరజ.

"ఆకల్తో చావండి అంతాను! నేనివాళ పొయ్యి వెలిగించను?" చెప్పింది నవనీతమ్మ.

"అయితే టెన్ రుపీస్ ఇవ్వు! డాడీ నడగనా?"

"పది రూపాయా? అన్నెందుకే? నువ్వు కూడా ఏ హోటలుకో పోతావా?"

"వెళ్ళక, ఆకల్తో చావాలా?"

"ఏం తింటావే? అక్కడా?" బెంగగా అడిగింది తల్లి.

మా ఫ్రెండ్సూ! వాళ్ళక్కలూ, నేనూ అందరం కల్సి వెళ్తామే! ఇవాళ పార్టీ చేస్కుంటాం హోటల్లో! ప్రాన్స్ పకోడా! అంటే రొయ్యలో, పీతలో అవనకోడిల్లా చేస్తారే!"

"రామచంద్రా!!"

"ఎగ్ బోండా!"

"వెధవదానా! నీను తింటావుటే?" కూతురిని ఒకటి కొట్టింది దబ్బున.

"నీ చేవిటే? అసయ్యంగా మాట్లాడకు! స్టయిల్‌గా చెప్పాలి! కాన్వెంట్‌లో నువ్వెందుకు చదవలేదూ?"

"నీ మొహమ్మండా! మీ నాన్ననోట్లోంచి పడ్డావే! ఆకచట ఇపాతిళ్ళన్నీ ఎలా అలవాట య్యాయే?"

"మా మేరీ, హసీనా వాళ్ళ ఇళ్ళ కెళ్ళి నప్పడే!"

అరవింద్ వీధిలో కెళ్తూంటే, ఏదో అనుమానం వచ్చి నవనీతమ్మ వెనకాల వెళ్ళి చూపిందలా, వరం వాళ్ళింట్లోంచి సైకిలు తీస్కునీ వచ్చింది!! ఆ పిల్ల అలాకాస్త దూరం వెళ్ళగానే, అరవింద్ కూడా అలావెళ్ళి ఏదో నవ్వుతూ మాట్లాడి, సైకిలు మీద వెనకసీటె క్కేసేడు!! వరం ఘుందుకూచునీ మెల్లిగా తొక్కుతోంది!!! ఆదృశ్యం చూసి, నవనీతమ్మ దేవుడిదగ్గర సాష్టాంగం పడిపోయింది! అయిదు నిమిషాలలోగ మూర్ఛపోయిలేచిం[illegible] నీరజ దగ్గరకెళ్ళీ "పదా! పెరట్లోకి నడువ్! తలంటోస్తీ, ప్రాయశ్చితం చేస్తాను!" అంది.

"తర్వాత దేదోచేద్దాగాని, పది రూపాయియ్యి!"

దాంతో సాల్లేకా! తల్లిపొయ్యి వెలిగించి, గిన్నె పెట్టింది.

సాయంత్రం అరవింద్ సినిమా పాట పాడుకుంటూ వచ్చేడు. నీరజ క్లాసు పుస్తకం లోంచి తలెత్తి చూస్తోంది. అతను ఈలవేస్తూ బొక్కా విప్పాడు. బ్రేకు డ్యాన్స్ చేస్తూ టీ.వీ వేశాడు.

"ఏంటే అంత చదువూ?' అడిగాడు.

"చదూకోకపోతే మమ్మీ మంచినీళ్ళు కూడా ఇవ్వనంది" వెంటనే విలన్‌లా నవ్వేడు అరవింద్.

"మంచినీళ్లాకరిచ్చే దేవిటే? బిందెలో నీళ్ళు తీస్కోలేవూ?"

"ముట్టుకుంటే మమ్మీ..." అని చెప్తూంటే—

"ఛంపేస్తాన్! వంటగదిలో కెవరయినా ఒస్తే!" ఫుల్ వేల్యూములో చెప్పింది. నవనీతమ్మ. "నీ వంట బంగారం గానూ! హాయ్! నీ నీళ్ళు గారంగానూ! ఆయ్!" అని పాడీ!

"పదవే నీరూ! మనిద్దరం డాబా మీదికి పోయి, బిర్యానీ తినివద్దాం" అన్నాడరవింద్.

"అంతదాకా వచ్చిందీకథా? డాబామీదికే పోతావా? బిర్యానీ కూడా మింగుతావా? తాచెడ్డ కోతి వనం అంతా చెడిపిందిఅన్నట్టూ కూతుర్నికూడా పాడు చేస్తావా? అసలు ఏంటి నీధీమా నాయినా? ఆయన నీకు మావగారా? అది నీకు కొత్త పెళ్ళావా?"

"డాబాడాలీనే మనింటికి తీసుకురా, డాడీ!" అంది నీరజ.

"ఎలాగో? మీ అమ్మ ఎక్కడికే నా వెళ్ళనీ! అప్పుడు తీస్కువస్తా! ఏం?"

"ఇదిగో! నీకు సిగ్గు లేదు సరే! అది ఆడపడిల్లగదా? దానికి సిగ్గేమయిందీ? పెళ్ళయిన వాణ్ణీ, పిల్లకూడా వున్నవాణ్ణీ, ఎలా వలచిందయ్యా?" అడిగిందనవనీతమ్మ కోపంగా.

"వాళ్ళమ్మా నాన్న అన్నంతింటున్నారా? గడ్డి తింటున్నారా?"

"వాళ్ళన్నం తిన్రనే! రొట్టెలే తింటారు కూరేస్కుని! గోధుమ రొట్టెలూ! మాంసం కూరల్తో ఎలా వుందో చూశావా? మిసమిస, తళ తళాలాడ్తూనూ?"

"నా ప్రశ్నకి జవాబు చెప్పు? వాళ్ళెలా ఒప్పుకున్నారు? మీ జెండాలెగరడానికి?"

"ఆయన గర్ల్ ఫ్రెండ్సుకి ఆవిడ అభ్యంతరం చెప్పదు!! ఆవిడ బోయ్ ఫ్రెండ్స్‌కి ఆయన అడ్డుచెప్పడు!! ఇంక కూతురుజెండా కూతురుదే!"

ఆ మాటతో నవనీతమ్మ అక్కడే సాష్టాంగం పడిపోయింది!

తండ్రీ,కూతురూపకపకానవ్వుకోసాగారు.